

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravlništvo je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadst., upravlništvo pa v pritličju. — Upravlilstvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravlništva telefon št. 85.

Reklamacijsko postopanje.

Vse občine sestavljajo sedaj volilne imenike. Ko se je razpravljalo v državnem zboru o novem volilnem redu, so bili tudi napredni slovenski poslanci med tistimi, ki so odkrito povedali, da v klerikalne župane nimajo zaupanja. In to nezaupanje je popolnoma utemeljeno. Klerikalni župani so večinoma v umstvenem in moralnem oziru jako dvomljivi ljudje in se je pokazalo pri različnih volitvah, da jim falsificiranje volilnih imenikov ne teži vesti. Sedaj, ko je dobilo volilno pravico toliko novih ljudi, smo lahko v naprej prepričani, da bodo klerikalci pri sestavi volilnih imenikov sleparili na vse načine in kolikor jim bo le mogoče. Zato pa je reklamacijsko postopanje posebnega pomena.

Čim bodo volilni imeniki sestavljeni, jih bodo morala županstva razgrniti na javni vpogled. Zakon določa, da morajo biti volilni imeniki štirinajst dni razgrnjeni in da ima vsakdo pravico jih pregledati. V občinah, ki štejejo nad 500 prebivalcev, morajo biti volilni imeniki razgrnjeni v omenjenih štirinajstih dneh vsak dan najmanj osem ur, v drugih občinah pa tudi primerno dolgo, kakor pravi ministrstvo v svoji izvršilni odredbi.

Da so volilni imeniki razgrnjeni na javni vpogled, to mora občina javno razglasiti. Na razglas je posebno paziti po manjših občinah, kajti tam na take razglase radi pozabijo, ali pa nabijejo naznanilo na občinsko tablo, za katero se malokdo zmeni. Opozorjamo torej, naj somišljeniki skrbno pazijo, kdaj se izda razglas, da so volilni imeniki razgrnjeni na vpogled, zakaj s tem dnem se začne reklamacijsko postopanje.

Stara stvar je, da sme vsakdo vlagati reklamacijske pritožbe ter

zahtevati, da se črta iz imenika volilcev, kdor je nezakonito vanj sprejet, in da se sprejme v imenik, kdor je izpuščen. Klerikalci imajo navado, da kaj radi izpuščajo iz imenika zlasti take volilce, ki so njim nasprotni, a se ne menijo dosti za politične boje, in dalje imajo navado, da sprejemajo v imenike vse mogoče ljudi, ki so zvesti klerikalci, četudi nimajo volilne pravice. Zaradi tega je reklamacijsko postopanje posebne važnosti.

Doslej je bila navada, da je smel pri reklamacijskem postopanju vsakdo pač volilni imenik pregledati, da pa ni smel delati beležk iz njega. Ministrstvo je odredilo sedaj drugače. Odredilo je namreč, da mora biti dovoljeno, da si vsakdo iz imenika zapiše, kar potrebuje. S tem bo reklamacijsko postopanje jako olajšano in bo lahko mogoče odpraviti eventualne nepravilnosti.

Reklamacijsko postopanje bo velike važnosti za izid prihodnjih volitev, zato je želeli, da bi se mu posvetila kar največja pazljivost.

Deželni zbori

Gradec, 25. februarja. Danes se je otvorilo zasedanje štajerskega deželnega zbora. Deželni odbor je med drugim predložil zbornici tale poročila: o štajerskem učiteljskem pokojninskem zakladu, o prošnji katastralne občine Spodnja Kostivnica za ločitev od občine Kostivnica, o prošnji za razdelitev občine Jurkloster in o prošnji tržke občine Planina za podporo v svrhu zgradbe vodovoda. Posl. Robič in drugi so vložili predlog o spremembi štajerskega deželnozbornskega volilnega reda in o uvrstitvi v III. krajevni razred se nahajajočih ljudskih šol v II. krajevni razred, poslanec baron Rokitsky in drugi pa predlog

glede uvedbe velilne dolžnosti na Štajerskem. Deželni odbor je zbornici predložil poročilo o dopolnilni volitvi v mestnem volilnem okraju Judenburg dne 13. septembra 1906. Pri tej volitvi je bilo oddanih 558 glasov, torej znaša absolutna večina 280 glasov. Od kandidatov je dobil Emil Kunz 279 glasov, V. Zamponi 276, Oto Kunz 1, I. Kappel 1 in I. Mayer 1 glas. Volilna komisija je prišla za Otona Kunza oddani glas Emila Kunza in proglasila tega za izvoljenega. Z ozirom na to je dež. odbor sklenil zbornici predlagati, da se volitev Emila Kunza razveljavi in se ga ne pripusti k sejam dež. zbora. Na interpelacijo posl. dr. Jankoviča in drugih radi zgradbe železnice, ki bi vezala savsko dolino z železniško progo Grobelno-Rogatec, je odgovoril dež. odbornik dr. Link tako-le: Dež. odbor priznava, da bi zgradba te železnice v gospodarskem oziru mnogo koristila kozjanskemu okraju. Kot predpogoj pa je treba smatrati, da se izvrše vse potrebne priprave na stroške iz interesov obstoječega odbora. V tem slučaju bo dež. odbor podpiral te težnje in zastavljal svoj vpliv na korist tega železniškega načrta. Vendar pa ni misliti, da bi se ta proga mogla uresničiti brez izdatne državne podpore. Proračun in na dnevnem redu se nahajajoča proročila so se odkazala dotičnim odsekom. Socijalnodemokratska poslanca Resel in dr. Schacherl sta vložila predlog, naj se razveljavi § 3. dež. volilnega reda o določbah glede virilistov v zbornici in volitev poslancev iz veleposestev in se dotični mandati, ki so jih dosedaj imeli veleposestniki, razdele med druge kurije.

Trst, 25. februarja. Deželni zbor tržaški je otvoril deželni glavni dr. Sandrinelli, ki se je v svojem govoru spominjal ponesrečencev na

Lloydovem parniku „Imperatrix“. Pri postavitvi „proračun deželnega šolskega zaklada za l. 1907. in 1908.“ se je oglasil dr. Slavik ter v imenu slovenskih poslancev izjavil, da bodo Slovenci glasovali proti tem proračunom vse dotlej, dokler se ne ugotovi upravičenim slovenskim zahtevam. Pri točki o spremembi volilnega reda se je prečitala spomenica social-demokratske stranke proti volilni reformi, kakor jo je izdelala italijanska večina. Dr. Slavik je predlagal, naj se ta spomenica izroči posebnemu odseku, v katerega naj pošlje vsak volilni razred po dva člana. Ta predlog so zagovarjali dr. Slavik, dr. Rybář in Al. Goriup. Predlog je bil odklonjen z vsemi proti glasovom slovenskih poslancev. Nato se je pričelo prvo čitanje zakonskega načrta o volilni reformi. V imenu slovenskih poslancev je govoril dr. Rybář. Govornik je naglašal, da je volilna reforma sestavljena tako, da bi zagotovila gospodstvo italijanski večini v vseh razredih in volilnih okrajih in izključila Slovence iz zastopstva v občini in deželnem zboru. Dr. Rybář je izjavil, da bodo slovenski poslanci porabili vsa razpoložljiva sredstva v to, da se prepreči ta skrajno krivična volilna reforma. V istem smislu sta govorila tudi poslanca Al. Goriup in dr. Slavik. Slovence je zavračal poročevalec dr. Zanolla. Ker ni bil oglašen noben drugi govornik, se je glavna razprava zaključila. Na predlog dr. Veneziana bo imel deželni zbor seje vsak ponedeljek, sredo in petek, ki bodo trajale od šestih zvečer s polurnim odmorom do polnoči.

O volilnem gibanju.

Praga, 25. februarja. Češki listi poročajo o ponesrečenih akcijah glede koncentracije čeških strank tole: Dr. Kramář in predsednik mladočeškega

izvrševalnega odbora dr. Škarda sta v predzadnji seji koncentracijskega odbora priznala radikalcem 12 mandator. V seji mladočeškega kluba je pa več bivših mladočeških poslancev izjavilo, da bodo nastopili kot samostojni kandidati, ako se radikalcem prizna toliko mandatov.

Praga, 25. februarja. Staročeška stranka je imela shod, na katerem se je razpravljalo o rezultatu pogajanj glede koncentracije vseh čeških strank. Dasi so se ta pogajanja razbila, vendar je volilni odbor staročeške stranke sklenil, pričeti z Mladočehi nova pogajanja glede skupnega postopanja pri bodočih volitvah.

Praga, 25. februarja. Proti češko-radikalnemu poslancu Vaclavu Klofaču se je uvedla kazenska preiskava radi razžaljenja veličanstva po § 63. kaz. zakona. V slučaju, da bi bil Klofač obsojen, bi se ne mogel v tej periodi voliti v državni zbor. Zdi se, kakor da bi se vlada skušala iznebiti neljubih poslancev na ta način, da jih da obtožiti radi razžaljenja Veličanstva. Vendar pa je veliko vprašanje, ako se ji bo ta maneuver posrečil.

Dunaj, 25. februarja. V dobro poučenih krogih se zatrjuje, da se bodoči parlament skliče na dan 18. junija. Da se parlament skliče po volitvah tako kasno, je vzrok ta, da hoče vlada pred začetkom zasedanja rešiti vprašanje o predsedstvu.

Zvišanje plač duhovnikom.

Dunaj, 25. februarja. Cesar je sankcioniral zakone glede ureditve prejemkov državnega učiteljskega osebja in glede zvišanja plač in pokojnine katoliški in pravoslavni duhovščini. Vlada je duhovnikom s tem darovala 9 milijonov, za revnega kmeta in stradalajočega delavca pa nima niti vinarja.

LISTEK.

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

XXXII.

Oj veter, veter ti neba,
Oj veter, veter ti morja,
Ti veš za morja ceste vse,
Ti veš za steze zemlje vse,
Ne veš, kaj moje si želi srce.

Narodna.

Bila je noč. Nebo je bilo oblačno in komaj so se razločile najsvetlejšje zvezde. Morje se je penilo in metalo čedalje višje valove, čez penečo se vodno površino pa je tulil veter in napovedoval vihar.

Na ladji je bilo razpeto le malo jadro, a še to so mornarji zavili in zavezali, kajti veter je podil ladjo tudi tako z bliskovo naglostjo v smeri, ki jo je krmilo le še iz težka vzdrževalo.

— Spravi svojo ženo v kajuto, je rekel kralj Gjačič svojemu sinu Ladislavu. Vihar je tu in zdaj ne bo nihče več utegnil paziti na radovedno žensko. Bojim se, je dostavil po kratkem motrenju neba, da bo to eden najhujših viharjev, kar sem jih kdaj doživel.

V nevarnih trenutkih je kralj Gjačič vedno sam zapovedoval svoji ladji, dočim je sicer prepuščal vodstvo sinu. Ko je Ladislav odšel, je Gjačič vzel v roko daljnogled, ki ga je bil našel na neki oropani holandski ladji in ki je bil eden prvih izdelkov te vrste. Gjačičev daljnogled se hrani še dandanes v Nikoziji na otoku Cipru.

— Vse bolj se mi dozdeva, da nas ta malteška jadenica zasleduje, je mrmral Gjačič, ko je z daljnogledom premočrnil morje in nebo. Kamor se obrnem, povsod mi sledi. Kapitan pač ne sluti, da imam jaz daljnogled.

Gjačič je jadenici, ki je plula več streljajev daleč od njega, posvetil vso pozornost in ugibal, kake namene utegne imeti. Prišel je do spoznanja, da utegne pod malteško zastavo vozeča ladja biti last turškega vladarja in je vsled tega odredil vse, kar je bilo treba za slučaj boja.

Ladislav je medtem pristopil k Asunti, ki je stala pred srednjim jamborom in zrla nepremično na morje. Že opetovano so mornarji svetovali Asunti, naj se umakne s krova, toda brez uspeha. Asunta je ostala na svojem mestu in mornarji so se med seboj norčevali, da se pogovarja z vetrom in mu naroča pozdrave v Be-

netke odpeljane mu osetu in kdo ve, če ne še komu drugemu.

Sklepali so na to, ker so bili prič, ko je Asunta prišla na krov. Prišla je prostovoljno, ne da bi jo bil Ladislav klical, a povedala je takoj tudi vzrok, zakaj je to storila. „Prišla sem, ker sem dolžna izpolniti, kar sem obljubila s prisego.“ To so bile prve besede, ki jih je izpregovorila, prišedši na krov in to so bile edine besede, ki so jih mornarji doslej slišali iz njenih ust, dasi so se vozili z njo že drugo noč. Spoznali so kmalu, da Asunta ni prostovoljno postala žena Ladislavova in na tihem so se veselili, da postopa Asunta s kraljem Gjačičem in s svojim možem tako žaljivo, ošabno in prezirno. Med pirati je bila navada, da so se možili in ženili med seboj ali pa z ženakami, ki so jih s silo ugrabili. Da se je njihov „kraljevič“ zaljubil v odlično damo, v hčer znanega velikaša, jim ni bilo všeč, kakor jim sploh ni bilo prav, da sta se kralj Gjačič in zlasti Ladislav začela povzdigovati nad svoje tovariše. Sumili so, da hočeta Gjačič in njegov sin popustiti piratstvo in se umakniti kot velika gospoda v kak oddaljen kraj. To jim seveda ni ugalajlo, zlasti ker so si rekli, da so piratje pridobili kralju Gjačiču njegovo ogromno imetje in

da bi morala Gjačič in njegov sin vsled tega piratstvu zvesta ostati. Poroka vojvodinje Asunte z Ladislavom se jim je zdela zadosten dokaz za njih sume, a ko so zdaj videli, da se Asunta ogiblje svojega moža in da neče z njim občeovati, jih je to veselilo, zlasti ker so upali, da se tajni načrti kralja Gjačiča in njegovega sina izjalove.

Ladislav, ki je bil v svojem samoljubju globoko užaljen, ker se Asunta zanj kar nič ni zmenila in niti govoriti ni hotela z njim, je bil medtem pristopil k svoji ženi in ji rekel, naj gre v svojo kajuto. Ker se Asunta ni umaknila z mesta in tudi ni ničesar odgovorila, ga je prevzela jeza. Čutil se je ponižanega, da občeuje spričo moštva z njim tako prezirno in v tej jezi je svojo ženo zgrabil za roko in jo potegnil s silo za seboj v kajuto.

Asunta se ni ustavljala, a ko je prišla v kajuto, je vzela skrivaj iz nedrj bodalce in se pripravila za vse slučaje.

Ladislav je zaklenil za seboj vrata in potem stopil pred Asunto. — Moje potrpečljivosti je konec, je rekel osorno. Moja žena si, pravilno si z menoj poročena, in jaz zahtevam, da mi je moja žena pokorna in vdana. Zaposni si to.

— Vam naj bom pokorna in vdana, je s porogljivim smehom odgovorila Asunta. Izpolnila sem svojo prisego do pičice in s tem je med nama vse pri kraju. Rekli ste mi, da bodele čakali, da se Vas navedim in da se sprijaznim s svojim položajem. Čakajte torej in pustite me v miru.

Asunta je slonela ob steni. Ladislav, v katerem je vse vrelo, se ji je približal, kakor bi se je hotel s silo polastiti. V tem trenutku pa je dvignila Asunta roko in zabliščalo je bodalce v njeni roki.

— Ne dotaknite se me — raje se usmrtim na mestu.

Tako grozeče je donel ta klic, da je Ladislav odstopil nekaj korakov. Zdj sta si molče stala nasproti in se gledala z žarečimi očmi.

Še je Ladislav premišljeval, kaj naj stori, ko je začul trkanje na vrata.

— Haló — Ladislav — oče te kliče.

Asunta je nehote zavzdihnila, ko je čula ta klic. Zdelo se ji je, da je bila to rešitev. Ladislav se je tudi res takoj odvrnil od nje in zapustil kajuto. Komaj je bil stopil čez prag, je bila Asunta že pri vratih in jih zapahnila. Rečena je bila.

(Dalje prih.)

Budimpešta, 25. februarja.

Parlament je sprejel predlogo o voljaških v določenih sročah in odobril poročilo o delu tega odseka, da se v slučaju Leányosy ni kršila imuniteta. Nato je zbornica razpravljala o davčni reformi in o peticiji glede samostojnega občinskega ozemlja. Peticijska se je sprožila in priporočila vladi.

Zvečer je imela neodvisna stranka sejo, na kateri se je razpravljalo o odločitvi o firmah in napisov.

Budimpešta, 25. februarja.

„Budapesti Naplo“ javlja, da bosta ustavna in ljudska stranka pristopili iz koalicijske Vseled tega bo, vsekakor, moral odstopiti in bo njegovo dedščino prevzel Szell. V ta kabinet bi vstopila grof Apponyi in Rakovsky.

Dogodki na Ruskem

Petrograd, 25. februarja. Doseđ je izvoljenih 448 poslancev v državni duma. Kadetom in levici je že sedaj zagotovljena večina v dumi. Med izvoljenimi je 95 kadetov, 91 levičarjev in naprednjakov, ki se še niso pridružili nobeni stranki, 39 socialistnih demokratov, 27 socialistnih revolucionarjev, 21 pristašev delavske stranke, 5 pristašev socialne ljudske stranke, da ima torej opozicija brez Poljakov že 278 mandatov, dasi je še treba voliti 93 poslancev.

Petrograd, 25. februarja. Ministrstvo notranjih del je prepovedal kongres, ki ga je na 27. t. m. hotel sklicati stranka kadetov. Sprva so kadeti mislili kongres sklicati v Helsingforsu, a so ta namen sedaj opustili.

Petrograd, 25. februarja. Zatrjuje se, da je že odločeno, da odstopi ministrski predsednik Stolypin vsled poraza vlade pri volitvah že v najkrajšem času.

Dopisi.

Smartno pri Ljilji. Nismo mišljali odgovarjati na nesramne napade in laži Domoljuba, a ker ima umazani dopisni namen škodovati tukajšnjemu nadučitelju — ne učitelju kakor ga imenuje Domoljub, odločili smo se pojasniti širnemu svetu vsa zadeva glede naše nove posojilnice in postaviti na laž dopisuna „Domoljuba“ v zvečer. Ko je lansko leto pri obhodu vseh prejšnji dekan Zlogar propadel na vseh koncih in krajih, sklenil je masčevati se nad občinskim odborom, tajnikom Lokanom in županom Hostnikom s tem, da je pustil prenesti blagajno in sploh vso staro posojilnico k I. Breznikarju, ter se izrazil proti Hostniku in drugim: Za vas pa najraje vidim, da izstopite iz odbora, liberalci naj pa svoj denar vadijejo in v drugam niso! Tajnik posojilne g. Lokan je takrat odstopil, izrazil se, da vsako gospodarsko podjetje mora propasti, ako postane strankarsko in da on ne deluje v posojilnici več. Na prigovarjanje ljudstva, župana Hostnika in tajnika Lokana omenjali smo novo posojilnico, katero smo nastavili v občinski pisarni, z dovoljenjem občinskega odbora. Pri razgovoru, ki naj se ustanovi nova posojilna, bil je navzoč ves občinski odbor, razen enega odbornika in vsi so bili za ustanovitve. Nova posojilna začela je poslovati tiho, mirno in se razvijala do časa, ko je prišel „apostol miru“ kakor ga imenuje Domoljub, novi dekan g. M. Rihar Komaj je prišel — že je imel prvo besedo pri stari brahmini, ako prav še odborniki, mi, ker ga občni zbor še ni izvolil. Ponudil nam je združitev obeh posojilnic, ako prav ne vem, kdo ga je podblatvil v to. Zvedeli smo pa, da so bili vsi odborniki stare posojilne odločno proti vsaki združitvi, posebno pa predsednik Breznikar. Da bi se nam ne moglo očitati, da smo proti vsakemu zblizanju, sklenili smo vsi odborniki nove posojilnice, da smo za združjenje in to sporočili g. dekanu. Pri odbozovi, seji, kateri je prišel tudi g. dekan Rihar, je razložil g. Lokan, kateri je prevzel tajništvo te naše nove posojilne, ter prav dobro ožigosel delovanje prejšnjega dekana Zlogarja. G. dekan Rihar je nagovarjal združjenje, med drugim je tudi rekel: Ako bi ne dosegel združitve, bom odločno zahteval, da g. Lokan prevzame tajništvo stare posojilne in če bi to ne bilo lepim potom, sem prisiljen iskati novega organista in posej tajnika, razvideli smo iz tega, da mi ni toliko na združenju — kakor pa na tajniku. Po odhodu g. dekana, kateri je namignil, da bi za prvi čas rad prevzel

predsedništvo posojilnice, smo se sje dinili, da smo pripravljeno združiti se, a pod pogojem, da se nastani stara posojilna zopet v občinski pisarni, kar pa ni predlagal strupeni jezik šmarčnega nadučitelja, ampak neki drugi odbornik posojilne s motivacijo: Ako so nam posojilnice preje vzeli iz občinske pisarne, naj se da zadoščenje občinskemu odboru s tem, da se jo zopet premesti v pisarno. To je bilo enoglasno sprejeto. G. Lokan, organist, občinski in tajnik naše posojilne, se je pri tej priliki izrekel, da ako bi ne prišlo do združitve, mu ne pripušta njegova možatost, da bi prestopil od naše k nasprotni posojilni; ljubezen do glasbe in versko preprisanje pa, da bi pustil orglarjo, zato bode raje odšel drugam, ker si želi miru. No, dano besedo je pa prav možato snedel s tem, da je nekaj dni pozneje — prisiljen po g. dekanu, odstopil od naše posojilne, ter pristopil kot tajnik k nasprotni posojilni. Nekaj dni po tem zborovanju dobimo g. dekana pismo, v katerem pravi: „Ko sem začel posredovati za združjenje naših posojilnic, se je med drugimi kot pogoj navela zahteva: Uradni prostor bode občinska pisarna. Temu zahtevku nikakor ne bode mogče ugoditi iz vzrokov, katere sem navel zadnji pri odbozovi seji, prostor posojilnice mora biti nepristranski in tak je gotovo posojilnična hiša. Prosim torej, da se odborniki, ki bodo gotovo odločevali, prav kmalo in odkončno izrečejo: Ali bo kmečka posojilnica ustavila svoje delovanje, da se združimo, ali pa ostanemo sicer ločeni po posojilnicah, pa edini v gospodarskem delu. Če bi imelo nastati vsled združenja strankarstvo in razpor, je bolje, da se razpor ne pomnoži, da ostanemo ločeni.“ Takoj nato se zopet snidemo v posvetovanje pri g. Zoretu in izjavimo slednjič enoglasno: ker se naš pogoj ne more sprejeti, ostanemo pri starem in sicer ločeni. To smo podpisali vsi, tudi župan g. Hostnik in odbornik Ignac Planinšek. Laž je — grda laž, da bi neizgovorni Miha pri Krznarju skakal in vpil proti združenju; tisti pa, ki je to laž napisal, najrši lažnik. Tudi je laž, da bi bila za združitev g. Knafič in Zore, kajti vsi smo bili za združitev, pod pogojem, da se nastane posojilna v občinski pisarni. Domoljub piše: Da ni bil zato Robavs, se ne čudimo, a da mora biti tujec Debelak proti ljudstvu in pametnemu združenju, to je predrznost, ki se mora javno ožigosati. O jej! Robavs in tujcu Debelaku se kar hlače tresejo. Kdo pa je to ljudstvo? Da se nismo združili — krivi ste sami, in pa odborniki stare posojilne. Ako ste pa mislili, da vam bode mo našo posojilno kar brezpogojno na krožniku prinesli, da bi lažje plačali novo kupljeno hišo, se pa zelo motite. Ustanovili smo jo v težkih časih in primorani po strankarstvu stare posojilne v blagor ljudstva popolno — nestrankarsko. Zakaj gospoda pri Domoljubu, toliko jeza in strastnega napadanja? Saj pravite, dne 24. januarja je bil občni zbor, ker se ni hotela združiti po krivdi g. nadučitelja s staro, je odstopil njen dosednji tajnik g. Lokan. In posojilnico je prevzel se v g. g. nadučitelja. S tem je posojilnica itak pokopana, a nadučitelj ima le — novo službo. Torej gospoda, le mirno čakajte, da posojilnica sama preneha, ne blatite pa ljudi. Ali je to tisti „apostol miru“, kakor imenuje g. dekan „Domoljub“. Ali ta apostol miru tako zna držati dano besedo, katero je izjavil pri odbozovi seji? Pri Domoljubu bom naročil, da se iz šmarčna ne sme sprejeti noben dopis in za to tudi garantiram. Roj je začela naša stranka, mi smo dosti prežirali vse žaljive dopise v Domoljubu upajoč, stvar se bo plegla in morda nastane le mir. Sedaj pa bomo dobili klmi s klino. Navše dani častni in nepretrdni besedi — odje stopil tajnik naše posojilne g. Lokan, prisiljen po g. dekanu in prevzel tajništvo stare posojilne, katere je tako zažvežana, da se bilancne spravil skupaj, pa mi tega ne verjamemo, saj so imeli samo vsač tajnika in vsačega predsednika. G. tajnik nam je oddal prav fuo posojilno. Prešel je denar položil ključ na mizo in ko se ga je prosilo, naj prevzame tajništvo vsaj dotlej, da se dobi novi tajnik, se je odstavil in ni ga bilo več. G. predsednik Zore je naprosil g. nadučitelja, naj nadaljuje zapisnik. Pri volitvi je bil izvoljen za udeleščetva in tajnika g. Debelak, kateri je tajništvo prevzel le za eno noč. Da se „matra“ — ker je popolnoma nezveden s številkami, da bo kmalo zmešal svoje kosti, — a združitve le ni, kakor poroča Domoljubov izobražen dopisun, o tem prav ničesar ne vem. Gotovo pa je to, da bode vodil posojilno bolje, nego pa se je do sedaj vodila stara posojilna. Ako bi le hotel obdržati tajništvo! Res, ima skoro toliko časti in služb kakor ljubljanski Blatavski, kakor pravi Domoljub in vse se jako mastno plačana. Občinski odbornik,

odbornik in tajnik posojilna, blagajnik pavkega in blagajnik bralnega društva. „Mein Liebohen, was willst du noch mehr?“ Pričakuje pa še, da se ga bode gotovo tudi volilo za predsednika katoliško izobraževalnega društva. Dopisunče Domoljuba prav debelo laže: Ze v Zagorji ga niso marali, ker se je v vsako reč vtikal in hotel povsod zvonce nositi. En čas je bil baje socialni demokrat; potem čistokrvni liberalci. Ali vas prav nič ni sram — dopisun? Poštenje krasti znate, o, predobro. Vprašajte malo po Zagorji, kak je bil tam in svedeli bodele tudi pri vaših somišljenikih, da se nikedar ni vtikal v stvari, katere ga niso brigale; da, pri občinskih volitvah se je vtaknil vmes, a ne z agitacijo — marveč, da je volil po svojem prepričanju: jednega poštenega Nemca — zastopnika rudnika, sedanjega direktorja — druge pa Slovence in to v lastno škodo; z njim sta volila tudi tedanja kaplana. Da bi bil katerikrat socialni demokrat, tega vam pa še sam g. Čubal ne verjame. Gotovo pa imajo socialni demokrati več poštenja v sebi kakor pa dopisun Domoljuba. Prav z mirno vestjo lahko prepušča g. Debelak sodbo o sebi — ljudstvu, poznajo ga vsi prav dobro. „Kakšen je gospod Miha v šoli, ne vem in se tudi ne brigamo, to stvar ima v rokah g. nadzornik, ali pa naj njegovo delovanje v šoli popiše drugo per“, tako piše Domoljub. Prav dobro vam je znano njegovo delovanje v šoli, a blizo mu ne morete in to vas peče. Pač pa bi on lahko popisal delovanje posameznih katehetov, kateri se pri vsaki priliki odtegujejo pouku veronauka in drugo. G. nadučitelj hoče imeti red v šoli in to marsikomu ni prav. Laž je tudi kar piše Domoljub: Odkar je tukaj v šmarčnem, je čimdalje hušji razdor med obema stranama. Kdo je napravil razdor, to veste sami, to je bil prejšnji dekan Zlogar, ne pa gospod nadučitelj. Njegovo delovanje v javnosti je popolnoma jasno, kjer je bil — povsod je delal v blagor ljudstva — nikjer pa razdiral, kar hočejo drugi sezidati; za pošteno združjenje smo bili vsi — tudi on, a za brezpogojno združjenje nobeden. Vzlic temu, da je odstopil g. Lokan, g. župan Hostnik in še eden odbornik se naša nova kmečka hranilnica prav krepko razvija. V dobrih 14 dnevih se je vložilo nad 25000 K. To niso mačkine solze. Ne bode je tako hitro konec, kakor nam obeta „Domoljub“. Saj so pa tudi pri nji moške kakor g. Zore, g. Wakonigg, g. Knafič itd. Teh gospodov se ne upate prijeti, zato ste spravili nad nadučitelja, češ, temu lahko z denunciranjem kaj škodujemo, drugim tako nič ne moremo. Sram vas bodi! Oh združenja pa le ni bilo — in ne bo. Lažiljuba pa vprašamo, zakaj se čuditi, da g. Robavs ni bil za združjenje? Kakor se iz vsega razvidi, vam mora precej dišati ta nova posojilna, drugače bi se ne zaganjali tako ljuto v njo.

Homo primigenius.

Glede mojega referata o „krapinskem človeku“ v „Slov. Narodu“ mi „Slovenec“ v noticah z dne 22. in 25. t. m. očit: 1. neverodostojnost mojega poročila z ozirom na privatni pogovor s prof. Gorjanovičem; 2. netaktnost, ker sem sploh uporabil privatni pogovor; 3. nepoznanje prof. Gorjanovičevih publikacij. Na kako zračni podlagi so zidane vse te trditve, naj dokažejo sledeče vrstice: Kaj je analogija in kaj je homologija živalskih organov? Kdor sploh hoče razpravljati o tej temi, naj vzame najprej v roke najelementarnejšo zoologijo n. pr. Hertwiggovo in tamkaj naj čita: „Organe gleicher Funktion physiologisch gleichwertige Organe, nennt man nun analog; Organe von gleicher anatomischer Beschaffenheit, anatomisch gleichwertige Organe nennt man homolog.“ (Richard Hertwig; Lehrbuch der Zoologie, Jena 1900 p. 12). In ravno anatomsko enakost mnogo znakov krapinskega in opičjega okostja je podjarjal g. profesor v svojem predavanju, da, še več, opetovano je opozoril na izredno sličen način, kako se dotični skupni karakteri v mladosti jamejo razvijati pri krapinskem človeku in opioch. Toda čujmo avtorja samega: „Es kann demnach keinem Zweifel, dass auch beim Homo primigenius, wie dies beispielweise beim Schimpansen und Gorilla der Fall ist, die Ausbildung der Fori supraorbitales mit dem zunehmenden Alter und der wachsenden Stärke der Schläfenmuskeln im Zusammenhang steht.“ Demerkenswert ist die relativ breite Rinne des Obturator internus (anatomski karakter!), wie man solche bei und bei Naturforschern, jedoch bei den Affen allgemein beobachtet. (Orang, Hylobates

n. s. w.). (p. 25.)“ (Gorjanovič-Kramberger, Homo primigenius aus dem Diluvium von Krapina in Kroat. u. dessen Industrie. Sitzber. d. anthrop. polog. Ges. in Wien. 1905—06.) (Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 26. februarja.

— Zakaj propadamo? V naši stranki je obilo modrijanov, ki si belijo glavo z vprašanjem, zakaj propada narodna napredna stranka? Mi smo sicer mnenja, da stranka sama na sebi ne propada, in da bode v Slovincih v vsaki dobi protiklerikalna stranka, katere se ne bo hotela vklanjati jarmu naših političnih popov. Šlo se bo morda za to ali ono obliko, v bistvu pa bomo imeli napredno stranko, kakor jo imamo dandanes. Resnica pa je, da sedanja stranka nima posebnega ugleda, ker se je že nekaj let sem v stranki sami ukoreninila se navada, da smo imeli vse polno lastnih strankarjev, ki so glo dali ob omenjenem ugledu, kakor miši ob papirju, katerega so v svoje gnezdo zanesle. Kakor kaže, ta navada še ne bo pnehala. Dva slučaja sta, katere nam pri tem silita pod pero. Tako je pisal „Slovenec“, da župani, ki so zadnjič zborovali na Krškem niso imeli drugega opravila, kakor da so pri svojem zborovanju na dr. Tavčarja prav pošteno zabavljali. To je končno najlažje delo! Kostanjeviški Sever jim je bil pri tem vzor, ki, kakor znano, na vse zabavlja, samo pred kaplani zleze ponižno pod klop. Drugi slučaj je imenovanje častnih občanov v Radovljici radi ondotnega vodovoda. Da se ni napredna stranka pošteno postavila za ta vodovod, bi ga Radovljčani danes še komaj imeli. Poslanec Ferjančič si je v ministristvu vse noge obplazil radi tega, ali napredni radovljški mestni zastop je imenoval radi vodovoda samo Povšeta in Detelo, ondotnega glavarja, za častna občana. Dr. Ferjančič se je prezlil ter tako pred svetom osmešil. Lastni pristaši lastno svojo stranko bagatelizujejo v veselje političnemu nasprotniku! Kje naj ima stranka potem kaj oglada? Kdo naj potem še vpraša, zakaj da propada naša stranka?

— Javno vprašanje na njega prevzvišenost knezoškola Mihaela Napotnika v Mariboru. Ali je Vaši prevzvišenosti znano, kakšno ogorčenost in pohujšanje ustvarjajo profesorji Vašega bogoslovja med vernim ljudstvom na Spodnjem Štajerskem? Ali Vam je znano, kako so ti gospodje, in sicer dr. Matek, dr. Kovačič, dr. Medved in Stegenšek v družbi z duhovnikom dr. Korošcem in profesorjema dr. Krekom in dr. Verstovškom vzgajali v krščansko-socialnem kurzu v Mariboru slovenske kmetke fante in jih pripravljali za volilni boj? Ali je Vaši prevzvišenosti znano, da so bili med temi političnimi gujenci celo šoloobvezni otroci pod 14. letom starosti, ki so bili 3 dni brezplačno oskrbovani v Mariboru, njih starši bodo pa zdaj kaznovani z občutnimi globami, ker otroci vkljub šolskemu zakonu in šolskim predpisom niso bili v šoli, ampak v krščansko-socialnem kurzu Vaših bogoslovnih profesorjev? Ali Vam je znano, da je bil med temi dečki n. pr. trinajstletni šolski otrok sin Janeza Nachbergerja, posestnika na Loznici pri Celju? Ali je znano, (v nasprotnem slučaju se z listinami dokaže), da je temu dečku dal Vaš duhovnik gospod vikar Gorišek brezplačno vstopnico ter s tem zapeljal šolskega otroka k prekršenju šolskega zakona, izdanega in potrjenega od Njegovega Velikanstva cesarja? Ali je znano, da je v sredo, dne 20. t. m. popoldne v tem kurzu bogoslovni profesor dr. Krek s pomočjo Vašega Vam nepokornega duhovnika dr. Korošca in njegovega zaveznika profesorja dr. Verstovška to nedolžno mladino dresiral, kako se mora vršiti volilno zborovanje in kako se mora izborovalnice z brahialno silo vun metati pristaše narodne stranke, ki sicer v polnem obsegu priznava vsa verska načela, ki pa nasprotuje samovladi duhovščine v politiki? Ali je znano, da so bili ob enaki vaji rasvrščeni vsi sborovalci v dve vrsti, imed katerih

je ena zagovarjala samoslovenski pouk druga pa tudi nekaj nemščine in da se je potem eni vrsti štirikrat zaporedoma komandiralo, naj drugo vrsto z brahialno silo z dvorane pomeče, vsled česar je neki kmetaki človek postal tako ogorčen, da je zavpil: G. dr. Korošec, tudi Vi ste kmetu že mnogo obljubili, pa nič izpolnili? Ker je tako postopanje pohujšljivo in sopsobno vzbuditi v ljudstvu sovraštvo zoper duhovščino, česar Vaša prevzvišenost gotovo ne želi, zato se prosi, da bi Vaša prevzvišenost te žalostne dogodke strogo preiskali in za bodoče prepovedali.

— Klerikalni absolutizem na celjski gimnaziji. Kako podlih in nizkotnih sredstev se poslužujejo klerikalci, če se gre za tretji vsak korak tistih, ki ne trbijo v njih rog, je v obče znano. Doslej so se v tem izkazali posebno kranjski klerikalci, v zadnjem času pa jih posnemajo posebnost njih bratci na Štajerskem in kakor kažejo znamenja, bodo odnesli kmalu ti zmago na onimi. Vse podlosti klerikalizma se kažejo v nastopnih slučajih. V Celju obstoja „Dijaška kuhinja“, ki naj bi dajala ubogim dijakom dobre in tečne hrane, a jim daje — pomije! V tem oziru je „Narod“ že primerno pisal in baš ta članek sta uporabila odbornika Cestnik in Kožuh, oba profesorja na slovenski gimnaziji, prvi duhoven, drugi lajik, a oba zagrizena klerikalca, v svoje namene. Rekla sta, da je pisal dotični članek gotovo kak dijak, ki se je v dijaški kuhinji preobjedel kruha, in že tedaj sta prerokovala, da višjeginnazijci ne bodo dobivali več hrane v „Dijaški kuhinji“. Ker pa kar meni nič, tebi nič svoje obljube nista mogla izpolniti, izmislila sta si stvar drugače. Nekega dne sta prišla v „D. k.“, baš ko bi se moral prirediti obed. Tedaj sta spodila od mize vse one, za katere sta vedela, da ne trobijo v njih klerikalni rog, s pretvezo, da niso prinesli pokazat semestralnega spričevala ter vpila za njimi: „Vas ne poznamo, vi niste dijak!“ Zdaj so bili siromaki na cesti, brez kosila, brez hrane ne samo tisti dan, ampak ves teden. Poznamo dijake, ki nimajo niti zjutraj, niti zvečer toplega griljaja, ki jim je bila hrana v dijaški kuhinji, dasi slaba, vse. In ti siromaki so zdaj že tako dolgo brez vsakega kosila in to le radi klerikalne gonje Cestnika in Kožuba. Pripominjamo le to: Ali je odbor „D. k.“ zadovoljen s postopanjem imenovanih dveh odbornikov? Menimo, da v društvu pač dva odbornika nimata ničesar sklepati. Tako je bilo vsaj doslej, če pa sta našla absolutista Cestnik in Kožuh nekaj novega, potem je seveda stvar druga. Sicer pa imajo menda pri celi stvari govoriti tudi drugi, ki plačujejo za „Dijaško kuhinjo“ več kot Cestnik in Kožuh. Še nekaj, kar osvetljuje grdi absolutizem imenovanih profesorjev! Nekaj dni potem, ko sta odpodila uboge dijake od polne mize, ju je začela vendar peči vest in rekla sta, naj sestavijo odslovljeni prošnjo, če hočejo še obedovati v „D. k.“, ki naj jih oddajo vsemogočnemu Cestniku, kateri bo potem odločil, ali se jim prošnja usliši ali ne! Fej, takemu početju! Menimo, da se bodo celjski rodoljubi zavzeli za celo stvar in pri skrbeli ubogim dijakom dobre in tečne hrane brez ozira na voljo gotovih klerikalnih mogočnejev. — Jako žalostno je dejstvo, da slovenski profesorji na celjski gimnaziji preganjajo slovenske dijake in ne v toliki meri nemški. In če se vprašamo: Zakaj? potem moramo odgovoriti, da edino iz političnih ozirov. Dijaštvo v Celju — vsaj eden del — je že toliko samostojno misleče, da ve, kje je pravica in resnica, kje pa laž in zahrbtna potuha. To naj si gospodje zapomnijo! Z raznimi denuncijacijami bodo dosegli baš nasprotno tega, kar nameravajo! — Ker je slovenska gimnazijska biblioteka pod vsako kritiko, so bili dijaki primorani, ustanoviti si lastno, modernim zahtevam odgovarjajočo knjižnico. V gimnazijski biblioteki ni niti enega

letnika „Zvona“, niti enega „Slovana“, zadnja dela Aškerca so izključena, Cankarja razven onih del, ki se nahajajo v Knezovi knjižnici — nič! In zakaj? Ker si pusti profesor, ki je knjižničar slov. biblioteke, komandirati od veroučitelja Kardinarja. To je faktum, ker si stvari na drug način ne moremo tolažiti. Da dijaki s tako biblioteko ne morejo biti zadovoljni, je pač umljivo. No, in ustanovili so si lastno knjižnico, ki je imela poleg vseh modernih del slov. pisateljev, tudi dela Tolstega, Gorkoga, Čehova, nadalje glavne zastopnike francoskega, italijanskega, angleškega in norveškega slovstva. Med knjigami se je nahajalo tudi Ernesta Renana delo: „Življenje Jezusovo“. Omenimo naj, da so imeli svojo knjižnico tudi klerikalni dijaki pod krinko radikalizma. Ti so na vse mogoče načine hoteli škodovati svojim tekmece in pri tem so jim pomagali profesorji Cestnik, Kardinar in Kožuh, ki so vedeli za njih knjižnico, a jih niso naznanili. S skupnimi močmi se jim je posrečilo zvedeti za par imen onih, ki so bili pri svobodomiselnih knjižnicah, katere so takoj citirali ter jim svetovali, naj opuste svojo knjižnico, ki ni drugega kot gonja proti duhovnikom in cerkvi, kar jasno spričuje dejstvo, da se nahaja v knjižnici Renanova knjiga. Če opuste svojo knjižnico, ne bodo stvari naznanili ravnateljstvu. Knjižnica se je takoj opustila, a gospodje vkljub temu niso držali svoje besede. Ko so zvedeli, da se je opustila tudi klerikalna knjižnica, so šli k ravnatelju Profu ter vse ovadili. Pričela se je preiskava in kaj se je zgodilo? Ravnatelj Prof je takoj uvidel, da je cela stvar političen manevar, uvidel je, da Cestnik in Kardinar ne divjata toliko proti dijakom samim, kakor proti njih staršem, posebno proti nadučitelju Arminu Gradišniku. Ker njemu samemu ne morejo ničesar škodovati, se znašajo nad njegovimi otroki. To je gotovo uvidel ravnatelj Prof in vsled tega je postal tako, kakor naj bi postal v takih slučajih vsakdo. Radi knjižnice ni dobil nikdo niti najmanjše kazni, kar je Cestnika et comp. gotova največja blamaža. S tem je pokazal ravnatelj Prof, da ima srce, a da ima tudi bistro oko, ki tamkaj spozna, kje je resnica, kje pa političen manevar. To je gotovo največja kazen, ki je mogla zadeti „svete može“, ki toliko govore o ljubezni in slogi, a so sami tako hudobni in sovražni vsaki ljubezni. Nekaj pa so dosegli s svojim početjem, to namreč, da so odprli oči celo onim dijakom, ki so doslej trobili v njihov rog, da so jim pokazali, kako podlih in nizkih sredstev se poslužuje klerikalec v uničenje svojega nasprotnika in to je gotovo tudi nekaj!

— **Nemškutarija v Cirilovi tiskarni v Mariboru.** „Domovina“ piše: Kdor pozna Cirilovo tiskarno samo po časopisih, ki tam izhajajo, namreč „Slovenskem Gospodarju“, „Našem domu“ i. dr., bo mogoče mislil, da je to slovenska tiskarna ne samo po imenu, ampak tudi po duhu. A temu ni tako. V naslednjem si hočemo ogledati Cirilovo tiskarno od znotraj. Najhujše socialne demokrate, ki jih zastopajmo v drugih tukajšnjih nemških tiskarnah, najdemo v Cirilovi tiskarni. Pa ne da bi kdo rekel, če so tudi socialni demokrati, zagledali se vendar lahko Slovenci; motil bi se prav pošteno. Uslužbenici v tej tiskarni so, z zelo majhnimi izjemami, sami zagrizeni nemčurji, ki jih poletu, ko začne poganjati ta plevel, vedno lahko vidiš postavljati se s placivami. Kdor ne trobi v njihov rog, tega že zbadajo toliko časa, da mora ali zapustiti tiskarno ali pa končno prestopiti v njihov tabor. Slovenski uslužbenec je v tej tiskarni velik siromak. Zgodilo se je celo, da so ti zagrizenci prepovedali nekemu učencu govoriti v tiskarni slovensko. Gospod dr. Korošec in ostali gospodje okrog Cirilove tiskarne, ali slišite, to se je zgodilo v vaši, takozvani slovenski tiskarni! Če hočete dokazov, vam lahko takoj postrežemo z verjetnimi pričami. Nahajajo se ljudje v

tiskarni, ki so se prištevali še pred nekaj leti k nam ter delovali pri gledaliških igrah v „Narodnem domu“, a zdaj so naši najhujši nasprotniki. G. strojevodja P., ali se še spominjate, kako je bilo takrat veselo, ko smo pred tremi leti skupaj igrali „Brata Martina“ v „Narodnem domu“? Zakaj pa sedaj tako nagubaničite čelo, če vas kak star znanec iz prejšnjih časov pozdravi slovensko? Da, da, tempora mutantur... In ravnateljstvo?! Kaj poreče k temu, bo marsikdo vprašal? Mirno gleda, da ti privandanci gospodarijo, kakor se jim zljubi. Seveda, prva stvar je dobiček, narodnost ne nese nič, so preslabi časi. Mislim, da bo že danes dovolj tega, da ljudje nekoliko spoznajo tiskarno, v kateri se jim tiska „Slovenski Gospodar“.

— **Tržaški slovenski protestni shodi.** V soboto in nedeljo so se vršili, kakor že naznanjeno pretekli teden, na Opčinah in Proseku, oziroma v „Narodnem domu“ v Trstu protestni shodi zaradi krivic volilnega reda za mestni svet in deželni zbor tržaški, katere krivice so zadane Slovincem. Vsi trije shodi so bili mnogoštevilni obiskani in se je na njih sprejela resolucija, v kateri se najodločnejše protestira proti tem krivicam in se pozivljajo slovenski deželni poslanci, da v prihodnjem zasedanju dež. zbora tržaškega preprečijo z vsemi možnimi sredstvi preosnovo volilnega reda. Tudi jugoslovanski socialni demokratje so v svoji resoluciji sprejeli sličen protest.

— **Velik shod v Zagrebu za glagolice.** Včeraj dopoldne so vseučiliščniki v Zagrebu priredili velik shod v prilog glagolici. Shodu je predsedoval pravnik Wodvarka. Kot prvi je govoril Starčevićanec Rubčić, ki je ostro napadal „črni Rim“, se spominjal Rimljan in pozivljaj zborovalce, naj v bodoče ne zaupajo več duhovščini. Starčevićanec Pavičić je govoril v istem smislu ter predlagal, naj se v resoluciji obzodijo tudi dunajske kamarilske spletke na škodo glagolice. Postopanje rimske stolice v zadevi glagolice sta skušala braniti klerikalni visokošolec Radovanović in frančiškan Sparožić. Na to je govoril vseučiliščnik Janušić, ki je vehementno napadal Rim kot starega neprijatelja hrvatskega naroda. Od rimske stolice nima hrvatski narod ničesar dobrega pričakovati, za to je treba iz tega dejstva izvajati konsekvence. Treba je v javnem življenju začeti akcijo za popolno ločitev od Rima. Na to je predložil shodu resolucijo, ki se v bistvu glasi tako-le: „Ko smo v načelu s svoje strani enkrat za vselej obračunali z Rimom, se obračamo na celokupni hrvatski narod, zlasti pa na inteligenco, naj z vsemi razpoložljivimi silami deluje na to, da čim najprej pade v hrvatskem narodu odločitev za popolno ločenje od Rima. Hrvatsko dijaštvo zaključuje, da se ima v tem pravcu v narodu intenzivno delovati, da se ločitev doseže čim najprej. Obenem se naglašajo nujna potreba novega zakona o svobodi veroizpovedi.“ Skupščina je z navdušenjem in med ogorčenimi klici proti Rimu sprejela to resolucijo. Na to je več sto dijakov v sprevodu šlo pred sabor, kjer je deputacija, obstoječa iz dveh naprednjakov in dveh Starčevićancev, izročila saborskemu predsedniku dr. Medakoviću resolucijo s prošnjo, naj bi savor odredel vsak prispevek katoliški cerkvi, dokler se na Hrvatskem ne uvede glagolica. Množica je na to odšla pred nadškofovo palačo, kjer je burno demonstrirala za glagolico in proti Rimu in klerikalizmu.

— **Shod zaupnikov za koperško-podgradski volilni okraj** se vrši v četrtek v Kozini. Baval se bo z vprašanjem organizacije in kandidature za ta okraj.

— **Odlikovanje** Svetnik višjega deželnega sodišča v Gradcu dr. Vladimir Beran je dobil naslov in značaj dvornega svetnika.

— **Imenovanje.** Tisti višji poštni inšpektor, Konrad Hocheisel, ki je zaslovel po znanih poštnih homotijah na Goriškem, je imenovan za

dvornega svetnika ter predstojnika poštne in brzojavne ravnateljstva na Gornje Avstrijskem in Solnograškem. Da ga le pri nas Slovenci ni!

— **Slovensko društvo v Ljubljani** ima v četrtek ob 5. popoldne odborovo sejo.

— **Iz pisarne slovenskega gledališča.** Nocoj (nepar) se uprizori drugi in zadnji v sezoni zanimiva H. Bernsteina drama „V stiski“ (La rafale). Večje vloge so v rokah dam: Taborske, Danilove, Noskove in Bergantove ter gospodov: Barjaktaroviča, Dragutinoviča, Boleske, Danila, Betetta in Bukšeka. — V petek (par) se uprizori kot častni večer vrliga našega tenorista, gosp. pl. Rezuova, Čajkovskega opera „Pikova dama“. G. pl. Rezuov bo pel vlogu Hermana, ki je njegova najboljša, ravno petdeset let v svojem življenju. Prvikrat jo je pel v Saratovu pod vodstvom komponista samega.

— **Shod jugoslovanskih odvetniških in notarskih uradnikov** se priredi v Ljubljani na binkoštno nedeljo dne 19. maja t. l. Na tem shodu se bo posvetovalo o reorganizaciji društva slov. odvetniških in notarskih uradnikov in o korakih, ki jih bo treba storiti v dosegu zboljšanja plač, popolnega nedeljskega počitka n dopusta.

— **Predavanje o nameravani mednarodni lovski razstavi leta 1910. na Dunaju.** V nedeljo popoldne ob 3. je v mali dvorani hotela „Union“ na prošnjo krajsko-primorskega gozdarskega društva v Ljubljani predaval g. cesarski svetnik Huber z Dunaja o nameravani mednarodni lovski razstavi leta 1910. na Dunaju. Predavatelj je podal najprej zgodovinski razvitek lovsstva, potem pa na podlagi statističnih podatkov govoril, koliko nese lov v raznih evropskih državah. V Avstriji znašajo letni lovski dohodki okroglo 9 milijonov kron, izdatki pa 69 milijonov, tako da je lovski šport prav drag, a se sme računati, da stane pravzaprav še enkrat več, ako se pomisli na vse izdatke in stroške. Govornik se je bavil nato z nameravano razstavo, ki naj pokaže gospodarsko vrednost lova, in opisoval s pomočjo načrta razne njene dele. V avstrijskem delu bodo zastopane vse avstrijske kronovine. Da bodo kolikor mogoče častno zastopane, je potrebno, da se v vsaki deželi ustanovi deželni komite. Na razstavi bodo zastopana tudi industrijalna in obrtna podjetja, ki stoje v kakršnekoli razmerju z lovom. Udeleženci predavanja — bilo jih je 30 — so pazno poslušali govornikova izvajanja in ga zahvalili na konci z burnim ploskanjem. Predsednik imenovanega društva, g. knez Windischgrätz, se je zahvalil govorniku in pozval vse zainteresirane kroge, da bi se zavzeli za to, da bi bila Kranjska na razstavi kar najlepše zastopana. Med udeleženci predavanja so bili med drugimi g. dež. predsednik Schwarz, dvorni svetnik grof Chorinsky, namestnik dež. glavarja bar. Liechtenberg, deželni odbornik grof Barbo, župan ljubljanski Hribar in zbornični podpredsednik Kollmann.

— **Zaključitev strokovnih učnih tečajev za krojače in krojačice.** Strokovni učni tečaji tukajšnjih krojačev in krojačic so se vršili od 2. januarja do 24. februarja v „Mestnem domu“ in so se preteklo nedeljo ob 11. uri dopoldne slovesno zaključili. Zaključka so se udeležili polnoštevno absolutenti in absolutentke obeh kurzov. Načelnik krojaške zadruge g. Jeločnik je v svojem nagovoru omenil, da se je tečaja za krojačice udeležilo 28 gospa in gospodičen, onega za krojače pa 30 mojstrov in pomočnikov. V obeh tečajih je zaznamovati najlepši uspeh. Zahvalil se je trgovinskemu ministrstvu, ki je tečaja dovolilo, občinskemu svetu ljubljanskemu, zlasti pa županu g. Ivanu Hribarju, ki je zastoj prepustil dvorano v uporabo, predsedstvu trgovinske in obrtniške zbornice, posebno g. dr. Murniku za pospeševanje strokovnega pouka in prosil za nadaljno naklonjenost pri rešitvi prošnje, ki se vložijo, da se da subvencija za pokritje stroškov v znesku 400 K. Zahvalil se je načelnik nadalje strokovnemu učitelju g. Kuncu ter odbornikom zadruge in vsem udeležencem tečajev, ki so se odlikovali po pridnosti in vztrajnosti. Z željo, da bi si priučeno vsak obrnil v svoj prid, je končal govornik. Krojaški mojster g. Slana se je v imenu udeležencev kurzov zahvalil g. Kuncu za njegov trud pri poučevanju, nakar je g. Kunc poudarjal, da ima le tisti veselje za svoj poklic, kdor pozna svojo stroko, in želel vsem udeležencem najlepši uspeh. Nato so se razdelila spričevala ter so si udeleženci zaključitve ogledali zanimivo in lepo razstavo risarskih del. Za to razstavo gre vsa zahvala in priznanje strokovnemu učitelju gosp. Kuncu ter seveda tudi marljivim udeležencem tečajev. — Slovesne zaključitve so se udeležili med drugimi

tudi gg. obrtni nadzornik Santršček, župan Hribar, zbornični podpredsednik Kollmann in ravnatelj Subic.

— **Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“** namerava sredi meseca maja, to je o Binkoštih napraviti izlet v Belgrad in prirediti tamkaj dva koncerta. Pozdravljamo to idejo kar najiskreneje, saj je pesem najuspešnejše sredstvo za kulturno zblizevanje med Jugoslovani.

— **Slovenske lovce** še enkrat opozarjamo na jutrišnji sestanek ob 8. zvečer v hotelu „Iliriji“. Z nekaterih strani smo čuli že nekaj ugovorov. Gospodje, ko se vam bode pojasnila stvar, boste i vi drugačnih misli, samo udeležite se sestanka! Započeta akcija je dalekosežna in je eminentne važnosti za vsakega slovenskega lovca.

Pripravljalni odbor. — **Domača umetnost.** V našem uredništvu se je oglasil fotograf Rožun iz Litije ter pokazal za Pano-ramo-kosmorama izdelane slike, ki se v kratkem razstavijo najprej v Ljubljani in potem po drugih mestih, kjer ima to podjetje svoje podružnice. Slike so izvršene prav umetniško, odlikujejo se po svoji koncepciji in svežih barvah. Kazale se bodo v dveh serijah. Ko se razstavijo, spregovorimo o njih več. Rožunovo podjetje zasluži vsega zanimanja in podpore, posebno pa opozarjamo nanj naša slovenska izobraževalna društva in društvo za povzdigo prometa s tujci. Izšel je poseben cenik zbirke, ki se vedno spopolnjuje.

— **Bolniški blagajni zadruge gostinčarjev in kavarinarjev** je zapustil pokojni Karel Laiblin 100 K.

— **Slovensko časopisje.** Slovenci imamo razmeroma jako veliko število časopisov. Kakor posnemamo iz uradnega seznama časopisov, katera je za tekoče leto pred kratkim izdalo trgovsko ministrstvo, izhaja letos 68 slovenskih časopisov in sicer 20 političnih, 12 leposlovnih in znanstvenih in 36 strokovnih listov. Čehi imajo 1058, avstrijski Poljaki 344, Hrvati 54, Srbi 29 in Slovaki 17 časopisov.

— **Ofertna razprava za gradnje regulacije Save** bo dne 2. marca ob 9. dop. pri stavbinskem oddelku deželne vlade, in sicer za gradnjo delne proge Kresnice-Poljane in Ribče med km 255 do 275 v proračunanem znesku okroglo 90.000 K in pri Ponočiču med km 429 do 438 v proračunanem znesku okroglo 35.000 K. Načrti in drugi stavbeni pripomočki se lahko ogledajo v uradnih urah v omenjenem stavbinskem oddelku.

— **Fužinsko graščino** sta vzela v najem gg. Ivančič in Legvart, ki ustanovita tam zavod za govedo, kokoši in svinjerejo; tudi ustanovita zimsko kmetijsko šolo.

— **Iz Kamnika v Št. Lambert.** V soboto smo vprašali za vzroke, zakaj je pater Engelbert izstopil iz frančiškanskega reda in odšel v Št. Lambert ter namignili, da so o tem razširjene po Kamniku kaj čudne govorice. Zdej smo dobili od strani, ki je vzvišena nad vsak dvom, informacijo o vzrokih odhoda patera Engelberta v Št. Lambert in se prepričali, da so vse govorice o nedopustnih dejanjih omenjenega patra neutemeljene.

— **Dragomeljski lov izdražban.** V četrtek dne 21. t. m. se je vršila pri okrajnem glavarstvu v Kamniku javna dražba dragomeljskega lova. Izdražbal ga je gospod I. Mayer, poštni oficijal v Ljubljani, za 346 K ter za dobo 5 let. Dosedaj je bil najemnik tega lova g. baron Liechtenberg in je plačeval zanj le 60 kron.

— **Cementna tovarna v Dovjem** bo izplačala za preteklo leto 6% dividendo in zgradila novo tovarno v Bakru v hrvatskem Primorju. V to svrhu se izdajo nove delnice v vrednosti poldruga milijona kron. Tovarna v Bakru prične poslovati v nekaj mesecih.

— **Občinski zastop v Goričanah na Vipavskem** je razpuščen.

— **Stekel pes** je ugriznil v Ilirski Bistrici 3 osebe. Neko deklico in enega moža so poslali v Pasteurjev zavod na Dunaj. Seveda je razglašen pasji kontumac.

— **Kmetijska podružnica v Novem mestu** ima svoj občni zbor v četrtek 28. februarja ob dveh popoldne v društvenem prostoru s sledečim sporedom: 1. Poročilo o delovanju. 2. Poročilo o računih. 3. Predlogi za občni zbor v Ljubljani. 4. Volitev novega odbora. 5. Slučajnosti. 6. O povzdigi mlekarstva v novomeški okolici. Poročevalec g. pristav V. Rohrman.

— **Umrl** je v Poddobu pri Ločah na Štajerskem posestnik Jernej Detičič, star 67 let. Pokojnik je bil brat notarja g. Jurja Detičiča v Celju in vrl narodnjak.

— **Samomer.** Gdč. Jeni Potočnik, hči bivšega mestnega občinskega in hranilničnega tajnika Josipa Potočnika v Brežicah, si je zabodla

bodalec v prsi, hoteč se zadeti v srce. Zabodla se je pa v želodec. Dasi so jo takoj operirali, vendar je umrla.

— **Jezik sta mu narezala.** Delavec Ivan Petelinšek v Klečah pri Maholah na Štajerskem je prišel 20. t. m. vasovat pod okno svoje ljubice Cecilije Osterman. Svoj prihod je naznanil s sneženo kepo, ki jo je vrgel v okno. To sta slišala oče in brat Cecilijin. Napadla sta Petelinška z nožem in gorjačo, tako da je bil zaljubljenec, ki je bil precej pijan, petkrat z nožem ranjen v glavo in med tem mu bil narezan jezik. Tudi je dobil težke poškodbe z gorjačo. Ranjenca so prepeljali mariborsko bolnišnico, napadalca pa izročili okrajnemu sodišču v Slovenski Bistrici.

— **„Oj deviški venec ti...“** V Stopenčah na Štajerskem se je pretekli pust ženin posestnik Kunstek. Kakor je po cerkvenih postavah predpisano, sta šla ženin in nevesta preje k spovedi k tamošnjemu provizorju Kečeku. Pri izpovedi je nevesta povedala spovedniku, da je najbrže v drugem stanu s svojim ženinom. Ko je napočil dan poroke, je prišla nevesta v cerkev z deviškim vencem. Ko je provizor to zapazil, je dal ženina in nevesto poklicati k sebi v župnišče ter tamkaj zaukazal svoji dekli, naj sname nevesti z glave deviški venec, sicer da ne bode pod nobenim pogojem poročil zaročencev. Dasi je provizor s tem svojim dejanjem očitno prelomil izpovedno tajnost in spravi nevesto v veliko sramoto, vendar zaročencema ni preostajalo drugega nego pokoriti se kaplanovemu povelju in se izpostaviti smehu in roganju zlobnih jezikov. In bila je poroka, a neveste ni več krasil deviški venec; terci-jalke so se muzale v cerkvi in kazale s prstom na nevesto, ki je prišla k poroki z vencem, pred oltar je pa morala brez tega deviškega znaka! Ej, seveda, deviško „cvetje je rahlo, čez noč se ospe“, o tem bi, kakor pravijo, lahko pripovedoval lepe in zanimive zgodbe provizor Keček sam, ki je tgal v Trbovljah tako cvetje! Oj, deviški venec ti, blagor tebi, ko nas tako skrbno čuvajo farški varuhi.

— **Akademsko teh. društvo „Tabor“ v Gradcu** ima v četrtek, 28. svečana t. l. ob 7. uri zvečer v društvenih prostorih IV. redni občni zbor. Prijatelji društva dobrodošli.

— **Na goriški realki** je med učnimi močmi 6 Slovencev, 3 Italijani in 11 Nemcev. Ravnatelj je doma iz kneževine Liechtenstein.

— **Hudodelstvo.** V Solkanu je umrl v hlevu zidarskega mojstra Vi-brandta delavec Franc Eržen iz Cerkna. Imel je vse polno ran na glavi in na trebuhu. Pravilo so, da ga je udaril konj. Ker mu pa konj ni mogel takih ran prizadeti, izvršilo se je najbrž kako hudodelstvo, zato so uvedli preiskavo.

— **Žalostne posledice šale.** V Trstu je Klementine Volvavek v šali ustrelila s pištolo proti svoji prijateljici Ivani Cigoj, misleč, da orožje ni nabasano. Pištola je bila pa nabita in je krogla zadela Cigoj naravnost v oko, ki je seveda izgubljeno. Ranjenko so prepeljali v bolnišnico, Volvavek pa, ki je vsa iz sebe, je morala na policijo, kjer je povedala ves dogodljaj.

— **Pasivno resistenco** so proglasili v nedeljo zvečer v „Delavskem domu“ v Trstu v ogromnem številu obrtni državni in južni železničarji. Poročali smo že čitateljem o boju, ki so ga začeli ti uslužbenici ne le v Trstu, ampak na vseh večjih postajah severno do Jesenic in Pragerskega s tem, da so državni železničarji dne 16. januarja t. l., južni železničarji pa že 28. decembra m. l. predložili svojim upravam skupne obširne spomene, v katerih so stavili najpravičnejše zahteve po zboljšanju svojega materialnega položaja. Železničarji so v seji 16. t. m. sklenili počakati še nekoliko dni in centralnemu vodstvu svoje organizacije na Dunaju naročili, da v tem času stori že zadnje možne korake pri železniških upravah, da se spor reši kolikor možno mirnim potom. No vsi koraki za posredovanje med železničarji in njih upravami so bili zaman. Ker do nedelje železniške uprave niso dovolile nikakih nadaljnjih koncesij, so bili železničarji prisiljeni storiti ome-njeni korak, in vršijo od včeraj polnoč naprejšluzbo po predpisih, ne samo v Trstu, ampak tudi po vseh prej imenovanih postajah razen v Ljubljani. Pripomniti je, da je razburjenost med železničarji tam večja, ker so bili te dni prestavljeni od tržaškega ravnateljstva državne železnice trije organizovani uradniki, ki so se udeleževali zadnji čas tega železničarskega gibanja. V interesu splošnega prometa bi bilo železi, da se spor med železnicami in njih uslužbenici čim hitreje poravnata.

— **Tajci v Optilju.** Optatijo je obiskalo od 1. septembra 1906 do 20. februarja 1907 9528 oseb. Od 14.

do 20. februarja jih je prišlo 526, a na 20. februarja je bilo v Opatiji nastanjenih 1884 oseb.

— **Društvo svobodnomislalnih slovenskih akademikov „Sava“** na Dunaju priredi 2. marca v prostorih „Zam Magistat“, I. Lichtenfelsstr. 2 svoj VI. redni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborov. 3. Poročilo legit. odseka. 4. Slučajnosti. Začetek ob polu 8. uri zvečer. Svobodnomislalni slovenski gostje dobro došli!

— **Zaklalo** se je živine v mestni klavnici od 10. do vstetega 17. februarja 1907: 70 volov, 1 krava, 6 bikov, 230 prašičev, 98 telet, 17 kostrunov in kozlov in 61 kozličev; zaklane živine se je vpeljalo: 1 prašič, 13 telet, 11 kozličev in 614 kg mesa.

— **Krava je poginila** danes ponoči na Domobranski cesti nekemu zunanjemu mesarju. Ko je onemogla, so jo spravili na voz, kjer je poginila. Mesar jo je potem pustil na cesti in odšel dalje. Živinče je potem vzel konjač.

— **Zatekel** se je majhen črn psiček, ki ima na koncu bel rep in tudi po trebuhu je belkast. Lastnik ga dobi pri ge. Heleni Vernikovi v pritičju v Kolizeju, sobe št. 32.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 260 macedoncev, 180 Hrvatov, 30 Črnogorcev in 30 Slovencev. V Heb je šlo 40, v Hirth 38, v Beljak 40, v Inomost pa 29 Hrvatov.

— **Izgnubljeni in najdene reči.** Kontoristinja Katarina Hribnikova je izgubila zlato brožo z rdečim kamnom — Gledališka igralna gđ. Payerl je izgubila srebrno ovratno veržico. — Gospod dr. Fran Tomineš je našel zlat privesek za uro in ga oddal na magistratu. — Na južnem kolodvoru je bil izgubljen, oziroma najden dežnik in pasji nagobčnik. — Neki gospod je izgubil operno kukalo z biseri, vredno 36 K.

— **Slovenci v Ameriki.** Šesť Slovencev ponesrečilo. Vsled razstrelbe v rudniku Primero blizu Trinidada so bili tudi ljubiti Slovenci Hubad Fran, Pavlič Janez, Smrdel Fr., Uršič Fran, Ivan in Jernej Fatur in Ivan Šajn. Zadnji trije so bili doma iz Knežaka. — Hudo ranjen je bil v Jolietu v žičarni I. Zupančič. — Rudnik je zgorel v Eveletu. 500 Slovencev je vsled tega bez dela. — Rajko Feigl, bivši uradnik Feniksa v Ljubljani, ustanovi v Clevelandu svoj list. — Električni stroj je ubil v Alamadi Jos. Kajfeža, doma iz Banje loke.

— **Najnovejša novica.** Pasivna resistenca železničarjev v Trstu se je pričela danes o polnoči. Načelnik obratnega inspektorata, dr. Böhm, je odpotoval na Dunaj, da dobi instrukcije pri ravnanju. Železničarji v Ljubljani se dosedaj še niso pridružili pasivni resistenci.

— **Ponesrečen vlak.** Pri postaji Johnstown v Združenih državah je skočil ekspresni vlak s tira in padel v spodaj tekočo reko. Ponesrečilo se je 50 potnikov.

— **Velika tatvina.** V zakladnici Združenih držav so odkrili veliko tatvino. V teku zadnjega tedna je bilo iz blagajne ukradenih 200.000 dolarjev. O tatovih ni nobenega sledu.

— **Biblioteka zgorela.** Knjižnica duhovskega seminarja v Kostromi na ruskem Poljskem je zgorela. V biblioteki so bili shranjeni stari rokopisi neprecenljive vrednosti.

— **Ustanove za umetnike** in pisatelje razpisuje naučno ministrstvo. Prošnje za to ustanovo je vložiti do 1. maja t. l. pri dotični deželni vladi.

— **Katastrofa Lloydovega parnika „Imperatrix“.** Kako se je Lloydov parnik „Imperatrix“ ponesrečil, se doslej še ni dalo natanko dognati. Splošno se sodi, da je ladja v viharju in ob megli in ponoči priletela na skalo in se razbila. Moštvo je kazalo ob času katastrofe največjo hladnokrvnost in predvsem gledalo, da je rešilo vseh 20 potnikov. Ladji oziroma potnikom so pritekle na pomoč tri štacijske ladje, italijanska, francoska in ruska ter parnik „Castore“, ki je pripeljal vse rešene v Kaneo, odkoder jih odpelje danes v Trst. — Parnik „Imperatrix“ je bil zgrajen v Lloydovem arsenalu leta 1888. Dolg je bil 390 čevljev, širok 45 in globok 33½. Stroj je imel 4400 konjskih moči, ladje pa 4194 tonelal brutto. Prostorov za potnike I. razreda je bilo 89, drugega pa 24. Parnik je stal 2.400.000 K ter je bil vreden še 300.000 K. Zavarovan je bil pri lastnem zavarovalnem fondu Lloydovim in zaradi tega ima Lloyd 300.000 kron škode. Zavarovalni fond Lloydov znaša po zadnji bilanci 2½ milijona kron. Parnik je bil eden starejših Lloydovih parnikov ter je preskrboval promet z Vzhodno Indijo. Parnik, ki je bil zdaj namenjen v Bombaj, je bil natovoren s sladkorjem, manufakturnim blagom in različnim drugim blagom ter petimi vagoni drv. Vse blago, katerega se je prav malo re-

šilo, je vredno nad 2 milijona kron in zavarovano. — **Imaed oseb,** ki so utoinile povodom katastrofe „Imperatrix“ je tudi Košir Franc iz Kamnika.

— **Najna preinaja.** V Tokiu je več sto korejskih dijakov, ki jih je poslala študirat reformna stranka „Il Hinghaj“ ter jih do zadnjega časa tudi podpirala. Nedavno pa je korejska vlada reformno stranko razpustila, ker je bila v zvezi z revolucionarji. Od tedaj so korejski dijaki na Japonskem v najhujših stiskah. Obrnili so se s posebno prošnjo na korejsko vlado, in da dokažejo svoj obupni položaj, odsekalo si je 20 dijakov vsak po en prst na roki in te strašne „priloge“ so poslali s prošnjo.

— **Okužena reka.** Reka Ural na Ruskem je okužena z mrtvimi ribami. Lansko jesen se je pojavilo v tej reki nenavadno mnogo rib. Uralci so jih toliko nalovili, da so začele uprav natlačiti svoje hiše. Slabejše vrste in manjše ribe so pometali nazaj v vodo. Teh se je nakupičilo ob bregovih velike množine, a so začele kmalu trohneti in strahovito smrdeti. Vsa voda je tako okužena, da si jo morajo prebivalci kuhati ako jo hočejo piti. Dočim po mnogih ruskih gubernijah razsaja lakota, da jedo ljudje lesno lubje ter umirajo gladi, gnije v Uralu na milijone okusnih rib ter okužujejo vodo in zrak.

— **Vsled strahu onemela.** V neki ogrski vasi se je splazil ponoči tat v stanovanje vdove Tutković, zvezal vdovo ter pobral vse, kar je imelo kaj vrednosti. Vdova je vsled strahu onemela ter ne more na nobeno vprašanje odgovoriti. Ker tudi pisati ne zna, ni mogoče ničesar zvedeti o tat.

— **Legenda o Antikristu.** Med kavkaškimi kmeti se je zadnji čas razširila legenda o Antikristu. Pripoveduje se, da je Antikrist star že 30 let. Po svoji zunanosti je navaden človek. Izobrazil se je na akademiji ter je nadarjen govornik. Kdor ga sliši govoriti le enkrat, gre takoj za njim. Njegovi pristaši morajo z lastno krvjo podpisati, da se za vedno odrečejo rešitvi duše. Po Rusiji potuje kakor dijak in širi svoje nauke. Na razpolago ima mnogo denarja in vsakovrstnih proklamacij. Že danes ima silno mnogo pristašev, a ko zavzame Rusijo, osvoji si vso zemljo, da bo le eno cesarstvo, namreč Antikristovo.

— **Praznoverje na Ruskem.** V neki vasi vjske gubernije sta se kmet Gluhin in njegov sin neprestano prepirala. Oče ni vedel, kako bi ugnal sina, da bi ga slušal. Nekdo mu je svetoval, da se mu bo sin takoj pokoril, ako pije vodo, v kateri je ležalo človeško truplo. Štirinajst dni poprej so pokopali na vaškem pokopališču nekega otroka. Gluhin je otroka izkopal ter ga vrgel doma v studenec, iz katerega je pil sin vodo. Cel mesec je sin pil vodo iz studenca, a se ni pokoril. Končno pa je zagledal v studencu mrliča ter naznanil oblasti, ki je kmalu prišla očetu na sled.

— **Sleparski župnik.** Župnik Robache v mali francoski župniji Serain je naznanil nedavno sodniku po svoji kuharici, da so ga napadli ponoči trije okrinkani roparji ter mu pobrali ves denar in vrednostne papirje za 40.000 frankov. Sodnik je takoj odredil lokalni ogled in pri tem se je dokazalo, da na sveže zapadlem snegu ni nobenega sledu o tujih stopinjah. Župnika so zaprli, in v zaporu je priznal, da mu je bil sosednji župnik Negre dal hraniti vrednostnih papirjev za 30.000 frankov, ki jih je vse poprodal, denar pa zapravil po letoviščih s svojo kuharico.

— **Kronična lenoba.** Virski vasi Clare živi mož Thompson, ki je ves čas od leta 1877. preživel vsčinoma v postelji. Kot 11letni deček se je vlegel v posteljo, ki jo je do zadnjega časa zapustil le v najhujši sili in še tedaj le za kratek čas. Zdravniki so konstatirali, da je mož popolnoma zdrav ter ima kronično lenobo. Nedavno mu je zbolela mati, ki ga je dozdaj zdrževala. Da ne pogine lakote, se je odločil za prisilno delavnico, toda za hojo je bil prelen, tako da so ga morali v 20 minut oddeljeni zavod nesti. Ko je mati ozdravela, je takoj silil nazaj k njej domov ter je zopet hotel, da bi ga nesi, toda prisilili so ga, da je moral iti peš. Kratika hoja ga je tako utrudila, da se je domov prišedši takoj zopet ulegel, in ne prošnje ne grožnje ga ne morejo spraviti iz postelje.

— **Kako je „kralj čarovnikov“ delal reklamo zase.** Italijan Bar. Bosco je slovel v preteklem stoletju za največjega čarovnika v Evropi; imenovali so ga splošno kralja čarovnikov. Svojo spretnost je razvijal že v mladosti. Ko je moral iti z Napoleonovo vojsko na Rusko ter je tepena vojska bežala pred kozaki, se je napravil Bosco mrtvega, da bi ušel smrti. Neki kozak je zgrabil navidezno mrtvo truplo ter ga začne preiskovati. Odvzame mu uro in denar-

nico. Čarovnik Bosco pa je lepo odvzete stvari zopet pobral nazaj v svoje žepce, ne da bi bil kozak opazil, da se mu je mrtvec v rokah ganil. Ko je kozak mislil, da je „mrtveca“ oropal, ga je vrgel nazaj v sneg ter hitel dalje. Bosco pa se je pobral ter ostal živ in zdrav. Potem se je popolnoma posvetil čarovništvu. Njegove predstave so slovile za prave senzacije. Znal pa si je tudi sam delati originalno reklamo. Tako je prišel v Pariz ter se sprehajal po glavnem trgu. Pred njim je šel eleganten gi-zdalin s črno svileno ruto okoli vratu. Bosco mu nenadoma vzame z vratu ruto ter jo potisne v žep. Mladi gospod je začel kričati, nastal je hrup in prihiti so policaji, ki so zgrabili Bosca. Toda ta se je branil, mahal z rokami in kričal, da se je nabrala okoli njega velika množica radovednežev. Potem je šele začel zatrdjati, da nima ukradene rute, temuž jo ima policaj pod kapo, njegova ura, da je v žepu drugega, denarnica pa v črevlju tretjega policaja. Zahteval je, naj se policaji preiščejo vpricho ljudstva. In res, vse se je našlo, kakor je povedal. Ljudstvo se je razburilo ter je hotelo udariti po policajih, tedaj pa se Bosco odkrije ter pozdravi občinstvo rekoč: „Gospoda moja, jaz sem čarovnik Bosco ter upam, da vas bom mogel jutri pozdraviti pri svoji predstavi v gledališču.“

— **Potovanje po smrti.** Slavni virtuozi na gosli Paganini je imel nemirno življenje, a še po smrti ni našel mira. Umrl je leta 1840. v Nici. Na smrtni postelji se je sicer izpovedal, a obhajati ga niso mogli, ker je neprestano bruhal. Ko je potem umetnik naglo brez zadnjega zakramenta umrl, odrekel je škof krščanski pogreb. Paganinijev sin Ahiles je pozval sodišča na pomoč, ki pa so dala škofu prav. Sin se je obrnil na papeža, ki je škofov sklep razveljavil ter imenoval posebno cerkveno preiskovalno komisijo. Med tem je ležalo truplo, ki je bilo le slabo balzamirano, v bolnišnici. Ker se je bilo bati demonstracij, spravile so oblasti truplo v lazaret v Villafranca. V enem mesecu se je začelo truplo tako močno razkrojevati, da so ga morali spraviti v krsto in zanesti k morju. Tu je bila krsta izpostavljena več dni, dokler je ni pokojnikov prijatelj, grof Cecelles dal tajno prenesti na graščino grofa Pierlasa. Dve leti pozneje je sklenil Paganinijev sin, prenesti očetovo truplo v Genovo. Krsto so naložili na ladjo. Ker pa je takrat v marziliškem okraju vladala kolera, niso genovske oblasti dovolile, da bi se bila krsta izkrcala. Truplo so morali zasilno pokopati na nekem malem otoku. Leta 1844. pa so truplo zopet izkopal ter ga pokopali blizu Parme na Paganinijevem posestvu. L. 1853. so „iz higijenskih vzrokov“ truplo zopet izkopal, ga znova balzamirali. Leta 1876. tedaj 36 let po virtuozevi smrti je Rim dovolil, da se truplo prepelje v cerkev Madone della Sta-cata v Padovo. Leta 1893. je sin dovolil odpreti krsto, da vidi pokojnika virtuoza Ondriček. Leta 1896. so truplo zopet izkopal, fotografovali glavi ter položili truplo v novo krsto s steklenim pokrovom. Morda bo sedaj imel vzemirjeni umetnik vendar že enkrat mir.

— **Mark Twainov dvoboj.** Sloveči ameriški kumorist Mark Twain (Clemens) je bil v mlajših letih urednik pri časniku „Virginia City Enterprise“ v taktat še divji Kanadi. Njegovi naročniki niso bili vajeni salon-ske govornice, zato je tudi list moral pisati bolj v razbojniškem slogu. Ni čuda, da je svojemu tovarišu pri naspotnem listu „Virginia Union“ v neki nedolžni polemiki zabrusil naslov „konjski tat“. Razjarjeni urednik Laird je pritekel kakor krvoločni tiger nad Twaina, ter ga pozval na dvoboj. Twain pa je imel dvoboje za veliko oslarijo, ki je vrhutega se nevarna življenju. Posebno pa je mrzil dvoboj zato, ker ni znal streljati, dočim je bil njegov nasprotnik izbozen strelec. Imel pa je Twain prijatelja Stevera Gillisa, in tega je naprosil za sekundanta. Ko sta prišla Laird in njegov sekundant na dvobojišče, ustrelil je Gillis izza grma na vrabca v veliki daljavi ter mu od-strelil glavo. Takoj nato sta stopila izza grma Twain in Gillis. Lairdov sekundant je vprašal, kdo je ustrelil vrabca, nakar je Gillis mirno odgo-oril: „Twain“ — „In zadene večkrat tako dobro?“ — „Štirikrat med petimi strelji,“ je hladnokrvno odgovoril Gillis. Takoj nato je prijel nasprotnikov sekundant Lairda pod pazduho ter ga odpeljal. Pri tem je videl Twain, kako so se njegovemu nasprotniku tresla kolena. In od takrat je imel Twain mir pred dvoboji.

— **Izbiranje očeta.** Na Japon-skem si sme ukazal ubog deček izbrati odličnega moža za krušnega očeta, in izvoljeni ima potem po starem običaju dolžnost, skrbeti za vzgojo posinovljenca, dokler ne postane 18 let star. Ko je Bryan leta 1896 kandidiral proti Rooseweltu za ameriškega predsednika, se je zanesla

njegova slava tudi na Japonsko ter navdušila nekega šolarja tako, da je pisal Bryanu: „Veliki mož! Izbral sem te za svojega očeta ter odpotujem k tebi!“ Bryan s svojo rodbino ni bil posebno prijetno prese-nečen ter je brž naročil naselniškemu uradu v San Francisku, naj ne dovoli mladencu Japoncu, se izkrcati. Toda navihani Japonček je ušel vsem ovi-ram. Neko jutro je potrkalo na vrata pri Bryanu, ki je šel odpirat ter za-gledal pred seboj čednega Japončka kakih 12 let, ki se je priklonil rekoč: „Oče, tukaj sem!“ Mali Japonec si je s svojim skromnim in ljubeznivim obnašanjem kmalu pridobil celo Bya-novo rodbino. Bryan ga je dal vzgo-jiti s svojimi lastnimi otroci. Deček je bil zelo nadarjen ter se je sedaj po sijajno končanih vseučilišnih študijah vrnil na Japonsko kot „gospod Bryan“.

— **Električni čevlji.** Da so tudi v prosvitljeni Ameriki še vedno praz-noverni ljudje, razkrila je pravda, ki se je vršila proti čevljarju Hil-gertu. Ta je izdeloval takozvane električne čevlje, ki so po njegovem zatrdjevanju vsakogar ozdravili vseh živčnih bolezni, protina itd. Par takih čevljev je veljal 100 dolarjev. Vsakih 14 dni so bolniki morali čevlje zopet prinesiti k Hilgertu, češ, da jih napolni z novo elektriciteto. Za to ob-novitev je bilo treba plačati 50 do-larjev. Pri sodišču se je izkazalo, da je take čevlje nosilo v New Yorku 2000 meščanov in meščank. Čevlji so bili navaden izdelek, kakršen se dobi par za nekaj dolarjev. Hilgert je bil obsojen na 1000 dolarjev.

— **Časti lasje** so od nekdaj slove-li za največji ženski kras. Dandanes pa se čimdalje bolj opaža, da so žen-ski lasje oslabei ter postali redkejši. Lasničarji pripovedujejo, da že čes-to deklicam izpadajo lasje. Največ je temu kriva neumna moda, ker si dajo ženske žgati lase. Nadalje pa se lasje sploh dovolj ne negujejo. Lasje se morajo predvsem pogosto in teme-ljito prati. Preden se glava umiva, je treba lase splesti v kite ter jih pritrditi na vrh glave, da se pri pranju ne zmršijo. Potem se cela glava dobro sperje v mlačni vodi, v kateri se raz-poto do 25 gramov boraksa, in sicer brez mila. Ko je glava sprana, se kite razpletejo ter se še enkrat čvrsto ota-rejo in posušijo. Vsak večer pred spa-njem je treba lase razplesti in čvrsto z ostro krtačo izkrtati do kože. Na ta način postajajo lasje svetli, odstra-njuje se prah in stari odmrli lasje, očvrsti se koren ter se napravi pro-stor za nove lase. Ni pa dobro kite močno vezati ali vtikati med nje me-dene igle.

— **Poraba tobaka.** Najhujši ka-dilci in žvečilci tabaka so Ni-zozemci, pri katerih pride na osebo 3 kg 400 gr tabaka na leto. V Zedi-njenih državah pride na osebo 2110 gramov, v Belgiji 1552 gr, v Nem-čiji 1485 gr, v Avstraliji 1400 gr, v Avstro-Ogrski 1350 gr, na Norveškem 1335 gr, na Danskem 1125 gr, na Švedskem 940 gr, na Francoskem 933 gr, v Rusiji 910 gr in v Španiji le 550 gr.

— **Zamrznjena ladja.** V Črnem morju je zamrznjena ruska ladja „Azov“. Na ladji je 300 potnikov in blizu 100 mornarjev in kurjačev. Živila so po-šla in vsak čas se je bati lakote, ako ne nastopi južno vreme. Nihče ne more nesrečnikom na pomoč.

— **Zopet dva.** Župnik v Gerar-deneru Humbolt na Francoskem je bil pred porotniki obsojen radi oskru-njevanja otrok na 12letno prisilno delo. Solški brat Grainer v Mansu pa je dobil 6 mesecev ječe radi frido-linstva! Ako hoče „Slovenec“, lahko utaji grehe teduh grešnikov!

Izpred sodišču.

Izpred tukajšnjega porotnega so-dišča.

— **Nevaren tat.** Na zatožni klopi sedi 25letni Anton Sitar, delavec v Zgornjih Dupljah, ki ima vzlic svojih mladosti že 10 predkazni, in o katerem županstvo poroča, da je delomržež in nevaren potepuh. Dne 25. grudnia m. l. je prišel v Šolar-jevo gostilno v Tržiču, in naročil pri natakarici 1/10 litra žganja in nekaj fižola. Ko je šla ženska po žganje, ukradel ji je iz omare 3 K. Ko je natakarica opazila tatvino, je stavila takoj Sitarja na odgovor in zahtevala denar nazaj. Ta je pa tatvino od-ločno tajil, se delal užaljenega ter končno odšel. Natakarica je tekla za njim; na njeno prošnjo se ji je pri-družil tudi mlinar Janez Jerman ki ga je dohitel na klanec proti Bi-strici. Na pripombo, kaj da je na-naredil in da naj se vrne, seže tat v žep in pridruže odvrne, da ničesar, pri tem je imel že roko zunaj žepa in iz pesti mu je molela klina odpr-tega noža. Tega prizora se je Jer-man tako zbal, da se je vrnil, tat je pa ušel. Sitar priznava, da je izmak-nil 3 K, taji pa odločno, da bi imel v roki nož. A natakarica in Jerman odločno potrđita, da ta ni zamahnil

s prazno roko proti Jermanu, mar-več, da sta dobro videla iz pesti mo-lečo klino odprtega noža.

— **Porotniki** so vprašanje, da bi bil obtoženec kazal odprt nož Jermanu, zanikali in je bil Jerman le prestopka tatvine krivim spoznan in obsojen na en mesec strogega zapora.

— **Zasačeni tat.** Okoli polnoči na dne 2. prosinca t. l. je slišal po-sestnik in trgovec Juri Pezdinik na Dovjem v veži sumljiv ropot. Da vidi, kaj da je, je vstal in stopil z lučjo v vežo. Tu je zapazil, da so vrata od prodajalne odprta. Sel je tja, a komaj da je prestopil prag, je ne-nadoma planil vanj France Fajfar iz Selc in mlinar na Dovjem, znan kot tujemu imetu nevaren človek, ter ga udaril z litrsko steklenico čez levo uho, nato se pa vanj zakadil, da sta padla. Tat je držal Pezdinika za vrat in dejal: „Danes boš pa hu-diča videl.“ Valjala sta se dalje časa po tleh, ter je bil položaj za Pezdir-nika skrajno kritičen, ker je moral vse sile napeti, da je Fajfarja pod sebe spravil. Pezdinikovo klicanje na pomoč je najprvo privabil domači dekli, ki sta poklicali gospodarjevega brata Alojzija Pezdinika, cerkov-nika na Dovjem. Ta je Fajfarja zve-zal ter poslal po orožnike. Ko so ti prišli, so našli pri njem 141 K 11 v gotovine, katere je vzel v prodajalni iz miznice. Tat je dobro poznal hišne razmere, ker je pred dvema letoma tam služil. Splazil se je bil s poda na Pezdinikovo podstrežje, odtod pa v vežo, kjer je z dletom vlomil zakle-njena vrata prodajalne in izvršil tat-vino. Fajfar pa pravi, da je Pezdir-nika užel podri na tla, da bi preko njega ušel. Udarec Fajfarjev po Pe-zdiniku s steklenico je povzročil, da se je utrgal bobnič. Tat se skuša s tem oprati, da trdi, da mu je Pezdir-nik 45 K dolžan, da si je hotel od vzetega denarja le toliko pridržati, kolikor znaša dolg, ostanki bi pa pu-stil v prodajalni. Da je vse to iz-mišljeno, kaže dejstvo, da mu Pezdir-nik ni ničesar dolžan. Porotniki so obtoženca spoznali krivim, nakar ga je sodišče obsodilo v petletno težko ječo.

— **Usodepolno pričevanje.** Na zatožni klopi je sedel 22letni Janez Zupan, kamnosek iz Rib-nega, zaradi hudodelstva uboja. V nedeljo, dne 18. listopada m. l. je vasa-ovalo več fantov pri Poljančevih na Selu. Bilo je že pozno zvečer, ko se je kot prvi vračal od Poljančevih fant Jakob Habjan, ki je srečal na potu Janeza Zupana. Razvil se je med njima prijazen razgovor, končno je pa jel Zupan kričati, da je posest-nika sin Anton Poljanec, proti njegovi materi, katere se je imela dva dni popreje zagovarjati zaradi žaljenja časti pred sodiščem, ta kot priča zaslisan neugodno izpovedal. Habjan ga je miril, a Zupan je vpil, da mu je vseeno ali je 5 dni, ali pa 5 let zaprt. Ko pa sd pristopili Hab-janovi tovariši, med njim tudi Tone Poljanec, je začel obdolženec tega takoj izzivati in mu psedbacivati, da je to zanj sramota, on že ve zakaj, vsled tega ga udari Poljanec malo po licu. Zdajci je pa jel Zupan takoj z odprtim nožem mahati proti njemu, prezezel mu je na večih krajih suknjič, ranil ga je pa le na desnih leh-tih, bolj občutljivo ga je pa obklal na desni strani vratu. Po izreku zdrav-nikov je bila tudi ta rana sama na sebi lahka, ker pa je Poljanec, da bi bil ustavil kri, deval zemljo na rano, jo je inficiral, je nastopila krvčvita odvečenost, kar je povzročilo pljuč-nico, vsled katere je po preteku 10 dni umrl. Obenem je pa sunil Hab-jana z nožem v levo pleče, ker je obdolženca miril; nato je stekel. Za-govarja se s silobranom, češ, da sta ga Poljanec in Habjan napadla z nožmi, ter da je našel drugo jutro svoj klobuk, ki ga je izgubil med begom, prezezanega. Priče temu ugo-varjajo. Obsodba sledi.

Telefonska in brzojavna poročila.

— **Trst** 26. februarja. Pasivna resistenca železničarjev, ki je pa omejena doslej le na tovarni pro-met, se nadaljuje.

— **Dunaj** 27. februarja. Mini-strski svet je imel danes sejo, v kateri se je bavil s predlogi posebne ministerijalne komisije glede gospodarske povzdige Dalmacije.

— **Dunaj** 26. februarja. Zname-nita Primova tovarna v Weissenbachu je nocoj pogorela. Škode je tri milijone.

— **Praga** 26. februarja. „Prager Tagblatt“ je začel veliko akcijo, da bi bil v dunajskem prvem okraju izvoljen v državni zbor bivši ministrski predsednik Kör-ber.

Prva domača slovenska pivovarna G. AUER-jevih dedičev

Ustanovljena leta 1854.

v Ljubljani, Wolfove ulice šte. 12

4012 47 številka telefona 210.

prilporeča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izberne

marčno pivo v sodcih in steklenicah.

Pozor, gospodje in gospodične!

V svoji lekarniški praksi, ki jo izvršujem že več nego 30 let, so mi je posrečilo iznajti najboljšo sredstvo za rast las in proti njih izpadanju — **KAPILOR št. 2**. Povzroča da postanejo lasje dolgi in gosti, odstranja prhljaj in vsako kožno bolezen na glavi. Naročila naj bi si ga vsaka družina imajo premožno zahtevati in pri-
znalnice. Stane poštino prosto na vsako pošto lonček 3 K 60 h,
2 lončka 5 K. Naroča naj se samo od mene pod naslovom

4666 16 II **PETER JURISČIČ**
lekarnar v Pakracu šte. 66 v Slavoniji.

Kdor zemljišče kupčijo

vsake vrste

kakor tvornice, hiše, vile, zemljišče, pensonate, graščine, mlins, opekarnice, hotele, gostilnice, kmetiška posestva rad prodal hitro in diskretno ali rad najel nanja posojilo, naj se le najprej zaupno obrne na prve vrste strokovno strogo rečno in

največje podjetje

Mednarodni kupčijski kurir
(Internaz. Geschäfts-Courir)
v Gradcu, Elisabethstrasse 6.

Zastopstva po vseh deželah Avstro-Ogrske in po sosednih državah. Uradnik je takoj na mestu in ce je treba brezplačnega obiska zaradi natančnejše dokumentacije in ogledanja, prosimo za takojšnje obvestilo. 53 23

Pozor gospodje in mladeniči!

V svoji lekarniški praksi, ki jo izvršujem že več nego 30 let, so mi je posrečilo iznajti najboljšo sredstvo za rast brk, brade in las, proti izpadanju brk in las in to je **KAPILOR št. 1**. On d-luje, da lasje in brke postanejo gosti in dolgi, odstranjuje prhljaj in vsako drugo kožno bolezen glave. Naročila naj si ga vsaka družina imajo premožno zahtevati in pri-
znalnice. Stane franko na vsako pošto 1 lonček 3 K 60 h, 2 lončka 5 K.
Naročajte samo pri meni pod naslovom I 4666 15

PETER JURISČIČ
lekarnar v Pakracu šte. 66 v Slavoniji.

!! Največji uspeh novega časa !!

je znameniti

3678-23

Daje bleščete belo perilo popolnoma brez duha in varuje platino izredno. Rabi se brez mila, sode ali drugih pridatkov. Pristen samo v originalnih zavitkih z goreno varstveno znamko.

Zavitek z 250 grami 16 vinarjev
" s 500 " 30 "
" z 1 kilo 56 "

Noben zavitek brez gorene varstvene znamke ni moj izdelek in ste z njim v nevarnosti, da si pokvarite perilo. Dobiva se v vseh drogerijah in prodajalnah s kolonialnim blagom in milom.

Na debelo:

L. Minlos,

Dunaj L, Mülkerbastei 3.

Zelo važno za trgovce in obrtnike!

Vsak trgovec gotovo gleda, da kupi cenó, posebno sedaj, ko se vse drži, zato naj nihče ne zamudi prilike, dati si predložiti

krasno in bogato kolekcijo

632 3

reklamnih koledarjev za leto 1908.

Ker sem sklenil s tremi največjimi tvornicami pogodbe za **300.000 koledarjev**

mi je edinemu moči nasproti vsej tuji konkurenci jih oddajati s tiskom in blokom že kos od 12 vinarjev naprej. Pripravni so za vsako obrt. Prepriča se lahko vsakdo, zadostuje samo navadna dopisnica, na katero mu dopošljem franco celo kolekcijo.

FR. IGLIČ, Ljubljana, Mestni trg št. 11.

Na debelo in na drobno!

Ose. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

7-10 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenica, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Celovec, Giandorf, Salzburg, Inmost, Linc, Budejovice, Praga.
7-17 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
8-30 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenica, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg, Inmost, Bregenc.
9-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
9-00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenica, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Stajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.
7-08 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.
7-55 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž.
10-23 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenica, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Beljak, Inmost, Monakovo.
Dohod iz Ljubljane juž. žel.:
7-09 jutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.
8-44 jutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.

11-18 popoldne. Osebn. vlak iz Gorice c. kr. drž. žel., Trbiža, Celovca, Lince, Prage, Dunaja zahodni kolodvor.
2-32 popoldne. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.
4-30 popoldne. Osebn. vlak iz Seletala, Celovca, Inmosta, Monakovega, Beljaka, Trbiža, Gorice c. kr. drž. žel., Trsta c. kr. drž. žel.
5-35 zvečer. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.
6-45 zvečer. Osebn. vlak iz Prage, Lince, Dunaja juž. žel., Celovca, Beljaka, Trbiža, Trsta c. kr. drž. žel., Gorice c. kr. drž. žel.
11-34 ponoči. Osebn. vlak iz Pontalbe, Trbiža, Trsta c. kr. drž. žel., Gorice c. kr. drž. žel.
Odhod iz Ljubljane drž. kolektor:
7-28 jutraj. Mešani vlak v Kamnik.
7-05 popoldne. Mešani vlak v Kamnik.
7-10 zvečer. Mešani vlak v Kamnik.
10-45 ponoči. Mešani vlak v Kamnik. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)
Dohod iz Ljubljane drž. kolektor:
6-49 jutraj. Mešani vlak iz Kamnika.
10-59 popoldne. Mešani vlak iz Kamnika.
6-10 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika.
9-55 ponoči. Mešani vlak iz Kamnika. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.) (Odhodi in dohodi so naznačeni v srednje-evropskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Samo pristna

goriška

in različna vina

se tečijo najceneje

203-7

Goriškem vinotoču

Ljubljana

Stari trg 13.

Najvišja odlika na mednarodni razstavi v Milanu 1906 (avstr. juror.)

Da zagatenje

odpravite, želodec okrepcate in pospešujete prebav-
vanje, priporočajo znameniti profesorji in zdravilski doktorji

želodčno tinkturo

lekarnarja

PICCOLIJA v Ljubljani.

Stekleničica 20 vinarjev.

Naročila po povzetju. 4354 4

Vid Bratovž

Sv. Jakoba nabrežje 25

priporoča cenj. občinstvu iz mesta in z dežele kakor tudi ženinom in nevestam 206-8

svojo veliko zalogo raznovrstnega

pohištva

po najnižjih cenah.

Vabilo rednemu letnemu občnemu zboru gremija trgovcev v Ljubljani

ki se bo vršil

dne 12. marcija t. l. ob treh popoldne

v mali dvorani „Mestnega doma“.

DNEVNI RED:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora
2. Poročilo o delovanju gremija, polaganje računa za leto 1906, poročilo računskih preglednikov.
3. Določitev doklade za leto 1906.
4. Volitev dveh članov in treh namestnikov v razsodniški odbor.
5. Raznosterosti.

V slučaju nesklepčnosti radi prepisne udeležbe se vrši drug redni občni zbor dne 14. marcija t. l. ob isti uri, ravnotam ter z istim dnevnim redom, ki pa sklepa veljavno ne glede na število navzočih članov.

K obilni udeležbi vabi

678

ODBOR.

L. Schwentner

knjigotržec

v Ljubljani, Prešernove ulice št. 3.

Naznanjam, da sem prevzel od „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani v izključno razprodajo Jurčičeve brane spise, potem letnike in posamezne številke „Ljubljanskega Zvona“ in vse one knjige, katere so izšle v založbi „Narodne Tiskarne“. — Te knjige so:

Josipa Jurčiča zbrani spisi, svezek I. do XI., broširan à 60 kr., elegantno vezan à 1 gld.
Posamezne številke „Ljubljanskega Zvona“ po 40 kr.
Zbirka zakonov. I. Kazenski zakonik, vezan à 3 gld.
Zbirka zakonov. II. Kaz. pravni red, vezan à 2 gld. 80 kr.
Zemljikovi zbrani spisi. I. svezek, broširan à 50 kr.
Dr. Nevešekdo: „4000“. Povest, broš. à 50 kr.
A. Aškerc: Izlet v Carigrad, broš. à 20 kr.
Turgenjev: Otel in sinovi. Roman, broširan à 50 kr.
— štiri novele, broš. à 20 kr.
Beneš-Trebitsky: Blodno žuše. Roman, broširan à 70 kr.

Lefebvre: Pariz v Ameriki, broširan à 50 kr.
Stat. nominis umbra: Osmikarstvo in naši časniki, broširano à 40 kr.
Jelinek: Ukrajinske dume, Povest, broširana à 15 kr.
Halévy: Dnevnik, broširan à 15 kr.
— Razne pripovedke, broširane à 40 kr.
— Dve povesti, broš. à 25 kr.
Theuriet: Undina. Povest, broš. à 20 kr.
A. Trstenjak: Slovensko gledališče, broširan izvod à 1 gld.
Jurčič: Listki, broš. à 15 kr.
— Gregorčičevim kritikom, broš. à 30 kr.
Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Po znižani ceni priporočam: Fran Kocbek, Pregovori, prilike in reki. Prej 50 kr., sedaj samo 30 kr.

Sprejemam tudi naročila na vse modne žurnale, na vse domače in tuje časnike ter knjige.

Lovci! Turisti! Vojaki!

Vprašajte svoje tovariše o vspehu
● nepremočljive masti za usnje ●

„Heveax“

4412-24 Prospekte pošilja

Laborat. ph. Kubanyi v Sisku na Hrvaškem

Laborat. Kubanyi v Sisku.

Z Vašim Heveaxom sem jako zadovoljen, ker je to najboljšo nepremočljivo mazilo za usnje, kar jih poznam. Kamilo Morgan

lovski pisatelj (časni pred. „kluba lovcev“ na Dunaju).